

## ABSTRAKT

Geografie sexualit se začaly vyvíjet v angloamerickém akademickém prostředí již během 80. let 20. století. V 90. letech, hnány kulturním obratem, silící postmoderní a post-strukturalistickou kritikou a stále zřetelnějším chápáním omezenosti možností našeho poznání a reprezentace, přinesly geografie sexualit do humánní geografie queer teorii, která poskytla mocné nástroje umožňující zkoumat nejen stále zřetelnější prostorovosti sexualit, ale také poskytla novou perspektivu, jež obohatila humánní geografii jako takovou. V současnosti jsou již geografie sexualit, alespoň tedy v anglosaském geografickém prostředí, považovány za součást mainstreamové humánní geografie. Hlavním cílem této disertační práce je představit vybrané přístupy, především pak ty post-strukturalistické a queer teoretické, které mohou pomoci, rozvinout geografie sexualit v Česku i v dalších zemích střední či východní Evropy (CEE).

Na rozdíl od jiných fenoménů, které se mohou vyskytovat jen místně či specificky, lidské sexuality jsou všude, i když rozmanité, regulované a závislé na kontextu, ve kterém „vstoupí do jazyka,“ a způsobu jejich institucionalizace. Byli to především geografové, jež osvětlili, kterými způsoby jsou sexuality, především pak sexuální identity a chování geografické, a jak se nejrůznější prostory a místa stávají sexualizovanými. Post-strukturalistické a queer geografické přístupy rozvíjené v této práci jsou následně užity k pochopení prostorovosti a kontextuality (de)konstrukce lidského (sexuálního) subjektu, procesu, který je značně závislý na fungování moci, diskurzu a významu. Společenská (re)produkce, (re)konstrukce, a dekonstrukce heteronormativity, tedy přední ustavující formy mocenských-vztahů činných v regulaci lidských sexualit, je středem zájmu této práce.

V rámci této queer výzkumné práce, zaměřené na obtížně zkoumatelné populace, je využita kvantitativní metodologie, přičemž v oboru geografii sexualit jsou tradičně užívány metodologie kvalitativní. Práce v tomto ohledu tedy cílí na rozšíření použitelnosti kvantitativní metodologie i v oblasti geografie sexualit, přičemž problematizuje problém reprezentativity. Obsaženy jsou dvě empirické studie, jedna zaměřená na mikro-úroveň a druhá na makro-úroveň, obě zkoumají a vypovídají o prostorové dynamice heteronormativity. Na mikro-úrovni je na základě dat získaných na vzorku české ne-heterosexuální subpopulace, zkoumána a demonstrována fluidita, multiplicita a kontextualita vyjednávání lidských sexuálních identit v nejrůznějších prostorech a místech. Na makro-úrovni EU27, Norska a Švýcarska je pak k vysvětlení ekonomických, kulturních a sociálních faktorů, ovlivňujících samotnou, strukturu, variabilitu či formu nejrůznějších gay podniků a míst využita induktivní statistika a interpretativní analýza.

**Klíčová slova:** geografie sexualit, heteronormativita, queer teorie, sexuality, ne-heterosexuální, Česko, CEE, post-strukturalismus, postmodernismus, kulturní obrat, obrat k jazyku.